

Жив собі в одного мірошника осел. Багато років возив господар на ньому мішки з борошном. Та осел постарів і мірошник прогнав його з двору.

Вирішив осел піти до веселого міста Бремена і стати вуличним музикантом, аби заробляти собі на життя.

Коли бачить — при дорозі пес лежить, важко дихає, аж язика висолопив.

— Гей, друже, — гукнув йому осел. — Чого так захекався?

— Я геть ослаб, — зітхнув пес. — Поки був молодий, на полювання ходив, а як постарів, господар вигнав мене.

— Ходімо зі мною до Бремена, станемо вуличними музикантами. Я гратиму на гітарі, а ти битимеш у барабан.

— Ходімо! — зрадів пес.

